

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
תנן כמאן דאמר: ליוצאי מצרים נתחלקה הארץ													■	ג קיו.
ליוצאי מצרים נתחלקה הארץ, שנא: (במדבר כ"ו) לשמות מטות אבותם ינחלו, אלא מה אני מקיים (במדבר כ"ו) לאלה תחלק הארץ בנחלה? לאלה - כאלה להוציא את הטפלים	דתניא, רבי יאשיה:												◊ ■ ■	
לבאי הארץ נתחלקה הארץ, שנאמר: לאלה תחלק הארץ בנחלה, אלא מה אני מקיים לשמות מטות אבותם ינחלו? משונה נחלה זו מכל נחלות שבעולם, שכל נחלות שבעולם - חיון יורשין מתים, וכאן מתים יורשין חיון.	רבי יונתן:												◊ ■ ■	קיו.
אמשול לך משל, למה הדבר דומה? לשני אחין כהנים שהיו בעיר אחת, לאחד יש לו בן אחד, ואחד יש לו שני בנים, והלכו לגורן, זה שיש לו בן אחד - נוטל חלק אחד, וזה שיש לו שני בנים - נוטל שני חלקים, ומחזירין אצל אביהן וחולקין בשוה.	רבי:												■	קיו.
לאלו ולאילו נתחלקה הארץ, כדי לקיים שני מקראות הללו הא כיצד? היה מיוצאי מצרים - נוטל חלקו עם יוצאי מצרים, היה מבאי הארץ - נוטל חלקו עם באי הארץ, מכאן ומכאן - נוטל חלקו מכאן ומכאן, מרגלים - יהושע וכלב נטלו חלקם, מתלוננים ועדת קרח לא היה להם חלק בארץ, הבנים נטלו בזכות אבי אביהן ובזכות אבי אמותיהן.	רבי שמעון בן אלעזר:												◊ ■	קיו:
מאי משמע דהאי (במדבר כ"ו) לשמות מטות אבותם ביוצאי מצרים כתיב? דלמא לשבטים קאמר לה													‡	קיו:
דכתיב: (שמות ו') ונתתי אותה לכם מורשה אני ה', ירושה היא לכם מאבותיכם, וליוצאי מצרים קאמר להו.													!	קיו:
(סימן: לרב צלפחד ויוסף איכפל מגשה יחשב).														קיו:
בשלמא למ"ד ליוצאי מצרים נתחלקה הארץ, היינו דכתיב: (במדבר כ"ו) לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעט נחלתו, אלא למאן דאמר לבאי הארץ, מאי לרב תרבו נחלתו?	רב פפא לאביי:												‡	קיו: